

щожени въ 869 година. Ние мислиме, че послѣдниятъ миѣние е по-достоверно.

(7) Ако бѣдѣщата историография да би пожелала да основе своите изслѣдования за сѣвременните християнски народи по тѣхните собствени имена, то би трѣбало да заключи, че тие народи сѣ биде грѣко-римляне. Ние знаеме, че сѣвременните русси иматъ обичай да даватъ на дѣцата си такива имена, които сѣществуватъ въ календарѣтъ, т. е. които сѣ или еврейски или грѣко-римски. Слушайте и това. Преди двайсе-сегъ и петъ години въ Бѣлгария са бѣше появила мо-да да даватъ на дѣцата си християнски или грѣци и рим-ски имена, т. е. да подражаватъ на руссите. Така, на-примѣръ, Стайко са прекрояваше на Стефанъ, Ганчо на Гаврилъ, Драгои на Григория, Иѣйо, Петко, Иѣйчо и Пѣрванъ на Петаръ, Любенъ или Либенъ на Личо и на Илия, Нончо на Иванъ, Стайка на Анастасия, Ганчо на Тодораки и пр. Днесъ родите са промѣнили изново. Сѣвременните бѣлгаре захващатъ да тѣрсатъ своите стари имена или да прекрояватъ грѣцките на бѣлгар-скии. И така, днесъ Теодоръ са преобразява на Бог-данъ, Георги на Браниславъ, Стефанъ на Станиславъ Василъ на Борисъ и пр. И сичките тие измѣненни са случиха въ продължението само на $\frac{1}{4}$ столѣтие! Да са попитаме и друго. Ние би желале да знаеме, как-во заключение ще да произнесатъ лингвистите надъ бѣлгарските имена: Ганчо, Пройчо, Цоко, Личо, Лила, Цана, Цено, Балйо, Славчо и пр.? Ако ние да не би знаѣле, че гореказанните имена сѣ уменшителни или «ласкателни», т. е. ако ние да не би знаѣле, че Ган-чо произхожда отъ Гаврилъ, Пройчо отъ Продавъ, Цо-ко отъ Стоявъ, Личо отъ Любенъ, Лила отъ Велика, Лала отъ Рада, Цана отъ Столика, Цено отъ Стойчо, Балйо отъ Бранивой, Славчо отъ Славей и пр., то би написате обширно сѣчинение за испанското происхо-ждение на бѣлгарете и произвѣле би бѣлгаро-грѣцкото име Панчо (Павель) отъ Донкишотовиятъ херой «Сан-ча», Панча.» А отъ какавъ корѣвъ происхождатъ рус-ските имена Гапка (Агапка), Дуля, Груша, Финка,